

ninger om Faktoriets tidligere Drift under Aktieselskabet, om Statens Overtagelse af Pantet til Brugelighed i Henhold til D. L. 5—7—8 og den derefter afsluttede Overenskomst med Selskabet om Statskassens Erhvervelse af Faktoret.

„Efterat Loven af 25de Februar 1876 havde bemyndiget Finanzministeriet til paa visse Betingelser af Statskassen at udlaae indtil 2 Millioner Kroner til et Interessentskab eller et Aktieselskab med det Formaal at fremme Sukkerproduktionen paa St. Croix ved Anlæg og Drift af Fællessukkerfogerier og andre dermed i Forbindelse staaende Foretagender, blev i Juli s. A. Aktieselskabet „St. Croix Fællessukkerfogerier“ stiftet med en indtegnet Aktiekapital af 942,000 Kr., der dog efterhaanden forøgedes saameget, at der i Løbet af de 2 første Aar ialt blev indbetalt 1,070,600 Kr., og et ligesaa stort Beløb ydedes af Statskassen som Laan i Henhold til Loven af 25de Februar 1876, dog saaledes, at der ved Udbetalingen blev likvideret et Beløb af 27,530 Kr. 59 Ore, som udgjorde Renten indtil 31te Marts 1878 af de indtil da efterhaanden ydede Dele af Laanet. I Begyndelsen af Marts 1878 aabnedes den første Kampagne, der uagtet en lovende Begyndelse fik et meget sorgeligt Udfald ved en Række af sammenstødende Uheld, hvoraf nogle vare aldeles uforudseelige, andre forklarlige ved et saa ganske nyt og omfattende Foretagende, og hvis uundgaelige skadelige Virkninger paa Driften forøgedes baade derved, at den fra først af og endnu ved Kampagnens Begyndelse til Raadighed staaende Kapital var temmelig knap i Forhold til Opgaven, hvilket havde nødvendiggjort forskjellige Indskrænkninger, og derved, at den fjerne Beliggenhed umuliggjorde en betimelig Afhjælpning af forskellige i Fabrikationen stærkt indgribende Mangler, som viste sig under Arbeidet. Resultatet var ikke blot, at Selskabet i denne Kampagne havde lidt et Driftstab, som af Bestyrelsen er opgivet til noget over 267,000 Kr., men at Fabrikten, da Kampagnen maatte slutes i August, besandt sig i en saadan Tilstand, at det var umuligt paany at sætte den i Virksomhed, medmindre der foretoges meget omfattende Fornyelser, Forbedringer og Udvidelser.

Smidlertid lykkedes det Aktieselskabet igjennem udvidet Aktietegning at erholde en Indbetaling af 345,500 Kr., hvorefter der i Henhold til Loven af 25de Februar 1876 ydedes et yderligere Statslaan af 344,184 Kr. 40 Ore, og ved disse Midler

faae det sig i Stand til ikke blot at restituere den fornødne Driftskapital efter det lidte Tab, men ogsaa at rekonstruere Fabrikten saaledes, at den kunde gjenoptaae Arbeidet i Kampagnen 1879 med forholdsvis gode Forventninger, idet ikke blot Selskabets Saglyndige, men ogsaa Planterne paa St. Croix — at dømme efter de paa et offentlig Møde enstemmig vedtagne Udtalelser — vare enige om, at selve det ved Fællessukkerfogeriet anvendte System var hensigtsmæssigt, naar kun Udførelsen i det Enkelte blev forbedret.

Vel opfyldtes disse Forventninger ikke strax, idet Driften i Aarene 1879 og 1880 endnu ikke kunde bære sig selv, men efter Opgivende medførte et Tab af tilsammen omtrent 184,000 Kr. Hermed synes imidlertid Driftstabene at skulle være forbi; i de 2 følgende Aar 1881 og 1882 gav Driften et Udbytte, som ikke blot dækkede det nysnævnte Tab og en Restgjæld paa 10,000 Kr. fra 1878, men endvidere gav et Overskud af over 205,000 Kr., hvoraf 105,644 Kr. 71 Ore indbetaltes i Statskassen paa Renterestanter, medens Ministeriet for ikke at berøve Selskabet Midler til at møde mulig indtrædende Banstieligheder samtykkede i Udsættelse med Indbetalingen af de øvrige 100,000 Kr., imod at der svaredes Morarenter deraf. Endnu i det følgende Aar, 1883, gav Driften et Overskud af rigelig 97,000 Kr.; men om nogen yderligere Indbetaling til Statskassen kunde der ikke være Tale, da omtrent samtidig med den endelige Regnskabsopgjørelse Krisen paa Sukkermarkedet begyndte. Dennes Subvirkning paa Fællessukkerfogeriet udeblev heller ikke, idet Driften i 1884 medførte et Tab, der opgaves til henved 207,000 Kr., der dog oprettedes allerede i 1885, som gav et Driftsoverskud af henved 219,000 Kr. Den store Forskjel mellem disse 2 Aar, — der begge vare paavirkede af Sukkerkrisen, og i hvilke Fabrikten udførte større Arbejde end i noget som helst andet Aar af dens Virksomhed, nemlig Forarbejdelsen af henholdsvis 115 og 101 Mill. Pfd. Rør, — maa formentlig for en ikke uvæsentlig Del søges deri, at Priserne i 1884 vare gennemgaaende faldende, saa at Fabrikten, der kontraktmæssig betalte Rørene ved Modtagelsen med Dagens Pris for Muskovadosukker (6 Pfd. Sukker for 100 Pfd. Rør), gennemgaaende betalte høiere Priser for Rørene, end hvad der svarede til den senere Salgspris for det forarbejdede Produkt, medens det følgende Aar, der havde opadgaaende Priser, frembød det ombendte Forhold.